

מסורת הש"ס

א) לקמן קט. קט. קט. קט.
ב) ונראה לה. ב' ונראה לה.
ג) ונראה לה. ב' ונראה לה.

גילוי הש"ס

תוס' ו"ה תא"ר י' יהודה וכו'
ומדק לה ב"ר יהודה וע"ש
ע"כ מ"ה ר"ה אל ח"ן עליה:

לעזי רש"י

צנפי"ל. הקיבה
השלישית של מעלי-הגירה.
פסנ"א [צנפי"א]. הקיבה
הראשונה של מעלי גירה.

מוסף רש"י

הצנפי"א. פשוטה ואלוה
של אל (סוכה דף טז). שפירא.
כספ"א [צנפי"א]. צנפי"א.

לתינוק עני. שעל הציבור לפרנסו:
הא ר' יהודה. שופר מיתולוג
וחלוצרות אינן מיתולוגין דמוקסה
הוא אבל שופר מורת כלי עליו

לתינוק בציבור נמי חזי לגמע
תינוק עני ותו
הא דתניא בשם שמשלטי"ן את
השופר כך
משלטי"ן את הצנצרות מני
אלא לא קשיא
הא ר' יהודה הא ר' שמעון
הא ר' יהודה הא ר' נחמיה
ומאי שופר נמי הצנצרות
כדרב חסדא דא"ר
חסדא ר' הני תלת מילי אישתי
שמייהו מבי
חרב בית המקדש הצוצרתא
שופרא שופרא
הצוצרתא למאי נפקא מינה
לשופר של
ראש השנה ערבה צפצפה
צפצפה ערבה
למאי נ"מ ללולב פתורה
פתורה פתורתא פתורתא
פתורה למאי נ"מ למקח
וממכר אמר אב"י
אף אנו נאמר הובלילא
בי כסי בי כסי
הובלילא למאי נפקא
מינה ר' למחט
שנמצאת בעובי בית
הכוסות דמצד אחד
כשירה ומשני צדדים
טרפה אמר רב אב"י
אף אנו נאמר בבל ר' בורסיף
בורסיף בבל ר' בורסיף
אב"י למאי

זה שמתנה: הובלילא. מתחילה
היו קורין להמסס הובלילא ולזני
הכוסות בי כסי ועכשיו נשמתו:
המסס הוא הסמוך לזני הכוסות
עשוי סגולל כמין דודר וזכתו
ציפות קליפות הרבה כגולל
של ריחים וקורין כינסי"ל
ודופנו דק מאל: ציפת
הכוסות סוף הכרס שקורין
פאלג"א ויש בו עובי שקורין
דולג"ו ותוכו עשוי כמין כוס.
עובי ציפת הכוסות דופן
כפולה ודבקוין הכפלים
הזו צוה בשומן: מזד א'.
שלא יקבץ אלף א' מן
הכפלים כשרה שחצירו
סותמו: מצ' לדיון. שניקבו
שניהם טריפה. וצניפת
הכוסות הוא לציפת לפלוגי
צין גד א' לשי דלדין אבל
בהמסס אפי' מזד א' שלא
נראה הנקב לחון צין או
סמימה לפי שהדופן דק
מאל: לגיטי

דתנן כל הכלים ניטלין
בשבת חוץ ממסר הגדול ויחד
של מתרשה ויחד של מתרשה
ר' אלעזר אף של תמרה
ואי שרי ר"ש אף מתרשה
ללמ"ה ר' נחמיה.
היא דלאסרה שופר וחלוצרות
דמניא צנפי"א לפי דעתו
לפני דלתא אפי' תרווד
אפי' תליית אפי' סכין
אין גוטלין

רב נסים גאון

למאי נפקא מינה למחט
שנמצאת בעובי בית
הכוסות. תגר אצל בית
דלך [תמצא יוקד דה] בפרק
אלו טריפה יוקד דה
ובתוכות בפרק
הטרי (דף עו).

רבינו הגנאל

ותניא משלטי"ן שופר
הצנצרות ותניא משלטי"ן
שופר ותניא הצנצרות.
ואוקימתא ליהוה א"ר יהודה
הא ר' שמעון והא ר'
נחמיה.
הדרן עלך במה מדליקין.

במה מדליקין פרק שני שבת

ל"ו.

עין משפט גר מצוה

קל"ה א מ"י פ"ה מהל
שבת ה' ג סגמ לאוין
סה טו"ע א"ח ט"ח טז
טע"ג ד :

תוס' ישנים

א) ועוד קשה הא דל"ל
אפי' (טס) לכה אכילת דרי"ג
קערות היכי מטלטליט לכו
ולכה (דריה) ולכילת דרי"ג
מי טתא הא לא מטלטלי אלא
למשמש המיחד לו ודוקמ
רי"ח סי' :

מוסף תוספות

א. א"ר כ"ב ח"ב ס"ל הכי
תוס' ה"כ. ד. דא"מ דבר
שמלכתו לאיסור
מטלטלי, לצורך מקומו
אסור. תוס' ה"כ.
ג. ומק"ל לה דרפי וכו'
יהודה וכו' וכו' וכו' וכו'
טעמא דרפי, הא אנו
לרוב. לא. ופרקי לרוב
דאמר דבר שמלכתו
לאיסור, לצורך מקומו
מותר, ומשני יהודא
יהודה משום ר' אלעזר
היא, אבל ר' יהוד' גופי
ס"ל אפי' אינו טריף מותר.
תוס' ה"כ. ט. וכו' פשוט
לו דהויה משנה ר"ש
היא, אלא לאו משום
דפשוט לי כרובלה
מנח"י דכל הילכס כר"ש
אחיא. תוס' ה"כ. ו. אלא
משמע דרשיטא לי
הלחמורא דליכא מאן
דשי רבי שמלכתו
לאיסור מחמת צדל. תוס'
ה"כ. ו. ויחד מפולש.
תוס' חולין ז': ד"ה ממש.
א. ואגב נקט מצד אחד
כשרה נקט מצד שני דרדיון
טרופה אפי' אדמלתה
דפשיטא היא. תוס' חולין ז':
ד"ה ממש. ו. ויחדקום שם
בשומן. תוס' חולין ז': ד"ה
ממש. ו. ויחדקום שם
תוס' חולין ז': ד"ה ממש.
א. ואמרין וכו' למאי
נפק"מ למחט שנמצאת
בעובי בית הכוסות,
ודשחא מא נפקותא
איחא, הא בתרייהו אמרי'
מצד א' כשרה מבי צדדים
טרופה גם בהובלילא,
וי"ל. תוס' חולין ז': ד"ה
ממש. ו. בהובלילא דהיינו
המסס. תוס' חולין ז': ד"ה
ממש. ו. ויחדקום שם
אלא חצי עור והנשארא
מגין פה. ריטע"א.
י. ובשני. תוס' חולין ז':
ד"ה ממש. ו. ויחדקום
שם דהיינו מה
שהו רגילים לקרות בית
הכוסות. תוס' חולין ז': ד"ה
ממש. ו. ואין בחירו מגין
עליו. ריטע"א. ו. ויחדקום
שם דהיינו מה שמעין
בית הכוסות משום קטני.
ריטע"א. ו. ויחדקום שם
במה שבח אה"ל
עור. תוס' חולין ז': ד"ה
ממש.

הא ר' יהודה. לר' יהודה
מטלטלין שופר אפי' דמלכתו
לאיסור שרי לטלטלו
לצורך גופו ומקומו
כדמוכה צפרק כל הכלים
(לקמן קט): דאמר רב
מכבדות של מילתא
מותר לטלטל בשבת
ושל תמרה אסור
פירוט לפי שמלכתו
לאיסור ור' אלעזר
אמר אף של תמרה
צנפי"א עסקי'ן
אילימא לצורך גופו
ומקומו זהא לימא
רב של תמרה לא
והא רב כרבא ס"ל
דשרי דבר שמלכתו
לאיסור לצורך
גופו ומקומו וא"ר
ר' יהודה אסר"ה
והא רב כר"ו יהודה
דאית ליה מוקסא
וצפרק תולין (לקמן
דף קמ"א. וס' גזי
הא דפרקי לאצני"ב
ורבא) מננעל
שעל גב האימוס
משמע בהדיא
דשרי ר"י בדבר
שמלכתו לאיסור
לצורך גופו ומקומו
ומניא נמי
צפרק ליה (לקמן
דף מ"ה). ר' יהודה
אומר כל הנרות
של מלכתו
מטלטלין חוץ
מן הגר שהדליקו
בו בשבת
אבל בחלוצרות
אסר משום דייון
דלא חזי למלכת
הימר אלא מעט
מוקסא ליה
לגמרי ממלכת
הימר והי' כמותה
שיחדה למעות
והיחט עליה מעות
דאמר ר"ה
יהודה א"ר (לקמן
דף מ"ה): דלסור
לטלטלה ר' ומוקי
לה כר' יהודה
וכמו קינה
של כמגוליס דמשמע
לקמן (דף מ"ה):
דלסור לר'

יהודה אפי' לצורך
גופו ומקומו: הא ר'
שמעון. דלית ליה
מוקסא אלא מוקסא
מחמת חסרון
כיס דוקא לצורך
גופו או מקומו
הוא דשרי אבל מחמת
לכל מודה ר"ש
דלסור דתנן צפרק
כל הכלים (לקמן
דף קכ"ב): נוטל
אדם את הקורנס
לפניו צו את
האגוזים לקורנס
סופו צו דליעה
אבל מחמת
לכל אסור וכו'
שמעון היא
מדקמתא מחט
של יד לטול
צו את הקורן
ובנהמקין
(סנהדרין דף
פ"ד): מוקי לה
כר' שמעון
ובשילהי
האורג (לקמן
דף ק"ה). נמי
מוכח מינה
דמפיס מורסא
מותר למתילה
והיא דמפיס
מורסא מוקמא
כר"ש בריש
פ"ח ש"ס (לקמן
דף ק"ה): וצ"פ
בתרא (לקמן
דף ק"ה). נמי
פשיטא לן
דמתניתין דכל
הכלים אחיא
כר"ש דקאמר
דבמוקסא
מחמת חסרון
כיס מודה ר"ש
וגבי מכבדות
של תמרה (דף
קט): דפרקי
אלא מחמת
לכל זהא לימא
ר' אלעזר
אף של תמרה
ואי שרי ר"ש
אף מתרשה
ללמ"ה ר' נחמיה.
היא דלאסרה
שופר וחלוצרות
דמניא צנפי"א
לפי דעתו לפני
דלתא אפי'
תרווד אפי'
תליית אפי'
סכין אין
גוטלין

אף אנו נאמר
הובלילא בי כסי
בי כסי הובלילא
למאי נפקא מינה
ר' למחט שנמצאת
בעובי בית הכוסות
דמצד אחד כשרה
ומשני צדדים
טרפה אמר רב
אב"י אף אנו נאמר
בבל ר' בורסיף
בורסיף בבל ר'
בורסיף אב"י
למאי

הא ר' נחמיה. היא
דלאסרה שופר וחלוצרות
דמניא צנפי"א לפי דעתו
לפני דלתא אפי' תרווד
אפי' תליית אפי' סכין
אין גוטלין
תמנה כר' נחמיה
ואמאי אסר צנפי"א
כיון שהא עומד
ומיחד מתחיה ור"ר
שמעון הוון לשופר
לפירות הקונטרס
הדיכי קאמר
רבה צפרק כל הכלים
(לקמן דף קט):
ואתא ר' נחמיה
למימר דלפי' כלי
שמלכתו להיתר
לצורך גופו
או לצורך מקומו
אין מחמת
לכל זה ה"כ
שרי אפי' ר'
נחמיה אלא
שמייהו מבי חרוב
בית המקדש
שופרא שופרא
הצוצרתא
למאי נפקא
מינה לשופר
של ראש השנה
ערבה צפצפה
צפצפה ערבה
למאי נ"מ
ללולב פתורה
פתורה
פתורתא פתורתא
פתורה למאי
נ"מ למקח
וממכר אמר
אב"י אף אנו
נאמר הובלילא
בי כסי בי כסי
הובלילא למאי
נפקא מינה
ר' למחט
שנמצאת
בעובי בית
הכוסות
דמצד אחד
כשירה
ומשני צדדים
טרפה
אמר רב אב"י
אף אנו נאמר
בבל ר' בורסיף
בורסיף בבל
ר' בורסיף אב"י
למאי

למחט שנמצאת
בעובי בית הכוסות.
תגר אצל בית
דלך [תמצא יוקד דה]
בפרק אלו
טריפה יוקד
דה ובתוכות
בפרק הטרי
(דף עו).

נפקא